

noget vilde komme ind under det offentliges Forbarg, naar han fik Indfødsret, men hvor Sogneraadet dog — selv om det var vidende derom — ikke har haft nogen Betænkelighed ved at anbefale hans Andragende, fordi det har haft Godhed for vedkommende. Det er aabenbart ikke Tilfældet her, thi Sogneraadet modlægger sig endog saa i stærke Udtryk at have noget med denne Mand at gøre. Jeg synes derfor, at man uden Skade i alt Fald kan lade ham vente. Har han ventet siden 1889, som ogsaa oplyst af den ærede Ordfører for Mindretallet, kan han ogsaa vente lidt endnu, og saa er det muligt, at han ved at forløse sig mere med Sogneraadet, end hidtil er flet, vil kunne møde med Sogneraadets Anbefaling. Jeg synes, at han burde have det for sin Optraeden, og at det kan være begrundet ved den stærke Modstand fra Sogneraadets Side, at han i alt Fald ikke faar Indfødsret i Aar. Jeg kan altsaa for saa vidt ogsaa paaståne den højtærede Ministers Erklæring af, at det er et Spørgsmaal, der i alt Fald staar lige paa Buppen, om han skal med eller ikke med. Det har forekommet Udvalgets Flertal, at det var rettest i alt Fald at lade ham vente til næste Aar og se, om Sagen ikke til den Tid gaar i Orden saaledes, at han kan faa Anbefaling af Sogneraadet.

Madsen-Nygdal: Jeg anerkender Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører nys bemærkede med Hensyn til Skrivelser, der foreligger fra Kristrup Sogneraad af 18de September 1893 dels om Understøttelse af de fattiges Kasse — noget jeg for Resten gjorde opmærksom paa første Gang, da jeg havde Ordet — og dels med Hensyn til, at Andrageren i 1889 har taget Tømmere paa Kredit i Manders Alkietømmerhandel til Iftandsættelse af Huset uden nogen Sinds senere at have betalt samme. I den Anledning vil jeg gerne gøre to Bemærkninger. Jeg kan ikke skønne, at der foreligger noget som helst, der taler for, at hans Optraeden over for Sogneraadet har været irriterende eller af en saadan Bestaaenhed, at Sogneraadet af den Grund kan nægte ham sin Anbefaling. Det kan jeg ikke skønne, og navnlig ikke, naar jeg ser hen til, at der her foreligger en hel Del Skrivelser fra samme Raad i denne Sag. Jeg skønner, at Ministeriet gentagende Gange har afskaffet nye Oplysninger om Sagen, og at Sogneraadet altsaa, saa vidt jeg kan se, har haft Lejlighed til ikke mindre end 6 Gange i Anledning af det sidste Andragende at afgive Erklæring i Sagen. Og her maa jeg gøre opmærksom paa, som jeg ogsaa sagde, da jeg

sidst havde Ordet, at Sogneraadet gentagne Gange har erklæret, at det intet havde at indvende imod de anbefalende Attester, der ere givne ham. Først i en af de aller sidste Skrivelser, der foreligger fra Sogneraadet, Skrivelser af 18de September 1893, gøres der opmærksom paa disse to Ting. Jeg kan ikke se, at der i disse Oplysninger ligger noget som helst, der skulde kunne bevæge det høje Ting til af den Grund at nægte Andrageren Indfødsret. Den højtærede Indenrigsminister har ogsaa til Trods for disse Oplysninger fundet det rigtigt, at indstille vedkommende til at faa Indfødsret. Jeg haaber, at det høje Ting vil følge den højtærede Indenrigsminister i dette Stykke.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslaget Nr. 1 af Udvalgets Flertal (F. Dannefeld-Samsøe, J. N. Jensen, Kayser og Koch):

Nr. 135, Arthur Heinrich Hansen Lange, udgaar.

vedtoges uden formelig Afstemning.

Endringsforslaget under Nr. 2 af samme:

Nr. 259, William Walther, udgaar, og Lovforslagets Nummere rettes i Overensstemmelse hermed.

vedtoges med 24 Stemmer mod 15.

Lovforslagets øvrige Indhold (se Tillæg A. Sp. 2025 ff.)

vedtoges uden formelig Afstemning.

Lovforslaget i dets ændrede Skikkelse og dets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes paa Tirsdag den 5te Februar, Kl. 1½, og Dagsordenen er da:

1) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om Forfatterret og Kunstnerret.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Gjendomme.